

fort Bevnebsløb, hvis de ville blive ved med, som det ærede Medlem fra Vangeland, at indtage et nyt Standpunkt hvert andet Aar.

J. C. Christensen: Det ærede Medlem for Odense Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) sagde, at jeg havde saa travlt med, hvad han og hans Venner ville. Det har jeg slet ikke talt om, det var saa langt fra; der behøves aldeles ingen Gætning, thi det ærede Medlems Flertal er alle enig — det have de udtalt sig om, baade her og andesteds, tit og ofte — om at de ville give dette Ministerium en Finanslov; der er ikke Tale om noget Gættteri her. Det lykkes muligvis ikke for det ærede Medlem af dette Parti at saa deres Vilje sat igennem i saa Henseende, men at det er deres Hensigt, kan jeg jo ikke tvivle om, naar de selv sige det. Det ærede Medlem sagde, at han forundrede sig ikke over, at mine Venner og jeg vilde stemme imod Finanslovsforslaget, men han forundrede sig noget over den Motivering, hvormed vi gik til det Skridt, idet vi nemlig sagde, at det foreliggende Forslag ikke vilde blive til Lov under dette Ministerium — det troede vi ikke paa — og hvis dette Ministerium skulde tage det, kunde det ikke ske uden med Ndmlygelse, men desuaftet vilde vi ikke stemme for Forslaget. Mine Udtalelser ved 3dje Behandling saavel som i Dag ere ganske ensartede, idet vi sige som saa: Gaaft vist er det nu foreliggende Forslag ikke et Lovforslag til dette Ministerium — det tro vi ikke paa — men da vi vide, at det er Flertallets Hensigt at arbejde videre for at naa deres Maal, og da Maalet er, at Ministeriet skal have en Finanslov, saa vide vi ogsaa temmelig sikkert, at enten vil der ske Forandringer i Forslaget, som gøre det muligt, at Ministeriet kan modtage det, eller ogsaa vil der finde Underhaandsaftaler Sted, som gøre det muligt, og det er noget, som vi ingenlunde ville have Part i eller ville mistænkes for at have Part i, thi vi ville ikke ind under den Fane, hvorpaa der staar skrevet: en Finanslov til dette Ministerium. Jeg ved, at det er noget, som det ærede Medlem og maatte ogsaa andre Medlemmer af hans Parti ikke kunne forstaa, men vore Valgere kunne meget vel forstaa det, og saa skal jeg ikke belyære mig med at bearbejde det ærede Medlem, for at han skal forstaa det, thi alene det at arbejde i den Retning vilde forudsætte en Vessindighed uden Lige fra min Side.

Rjar: Det er kun en kort, personlig Bemærkning, jeg vil gøre, og jeg beklager, at det er nødvendigt, men det ærede Medlem

for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (B. Holm) tog mig saa stærkt i Stole for det, jeg havde sagt paa Møder i min Valgkreds, og fordi jeg havde ført det ind her i Salen. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at jeg ikke har sagt en Smule andet her, end jeg har sagt i min Valgkreds, og saa skulde jeg mene, at det er berettiget at bringe det her ind i Salen. Det ærede Medlem siger saa til mig, at jeg har staaet sammen med ham i Rømersgade og glædet mig over Socialisternes Stilling den Gang. Det er sandt, men jeg glæder mig ikke over deres Stilling nu, naar jeg læser deres Program, og det ærede Medlem ved jo ret vel og bedre end jeg, hvorledes det ser ud. Havde det ærede Medlem deltaget i Valgmøderneovre i min Valgkreds, som hans Ven gjorde, saa kunde vi have forhandlet det til Bunds i enhver Henseende. Jeg er nær ved at tro, at det ærede Medlem ved god Bæstet derom, og han behøver i hvert Fald ikke at henvende sig til mig, han kan henvende sig til sin Ven, der nok kan give ham Bæstet i den Henseende. Det var kun den korte, personlige Bemærkning, som jeg vilde gøre.

Brandes: Jeg vilde betragte det som uøstligt ikke at svare det ærede Medlem fra Årsens (Berntsen) nogle Ord. Vi pleje jo undertiden at gøre op med hinanden, og jeg ser ikke nogen Grund til at lade det være ved denne Lejlighed. Jeg tror, at det ærede Medlem kan forstaa, at der er en væsentlig Forskel paa Stillingen nu og i 1886—87 og 1887—88, altsaa ogsaa i 1886, da den Afstemning fandt Sted inden for Venstre, som det ærede Medlem mindede om, om at man skulde lade Finansloven gennemløbe alle Stadier. Man indbødte der ved en Forhandlingspolitik, men den Forhandling, som den Gang blev indviet, var en Oppositionspolitik, det ved det ærede Medlem jo lige saa godt som jeg. Det var en Politik, som var beregnet paa at gøre Højre den størst mulige Skade, men i det Øjeblik, det ærede Medlem og hans Venner gik sammen med Højre i et Parti, som er beregnet paa at gøre mine Meningsfæller, Socialdemokraterne og Tilhængerne af den Bergste Politik, den størst mulige Skade — det er jo det, deres Politik er beregnet paa — vil det ærede Medlem ikke være i Tvivl om, at det er det ærede Medlem, der har skiftet, og ikke os, idet han har bundet sig ny Venner og ny Modstandere. Hvor forfæstelig nu end en Mand som jeg kan være, og hvor forfæstelige Socialdemokraterne kunne være, skulle ærede Medlemmer dog mindes, at de i en lang Arrække